ARREST VAN HET HOF
VAN 11 JULI 1974 [1]

Union des Minotiers de la Champagne tegen Franse Regering (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Franse Raad van State)

„Afgeleide interventieprijzen"

Zaak 11-74

In de zaak 11-74,

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van de Franse Conseil d'État, in het aldaar aanhangig geding tussen

UNION DES MINOTIERS DE LA CHAMPAGNE, te Reims,

en

FRANSE REGERING

om een prejudiciële beslissing inzake de geldigheid van verordening (EEG) nr. 1210/70 van de Raad van 29 juni 1970, houdende vaststelling van de voornaamste commercialisatiecentra voor granen en de voor deze centra geldende afgeleide interventieprijzen voor het verkoopseizoen 1970/1971 (PB nr. L 141/7),

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: R. Lecourt, President, A. M. Donner en M. Sørensen (rapporteur), Kamerpresidenten, R. Monaco, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, H. Kutscher, C. Ó Dálaigh en A. J. Mackenzie Stuart, Rechters,

Advocaat-Generaal: A. Trabucchi
Griffier: A. Van Houtte

het navolgende

1 — Procestaal: Frans.

ARREST

Ten aanzien van de feiten

Overwegende dat de verwijzingsbeschikking en de krachtens artikel 20 van 's Hofs Statuut EEG ingediende schriftelijke opmerkingen kunnen worden samengevat als volgt:

I — De feiten en het processerloop

1. De Union des Minotiers de la Champagne heeft de Conseil d'État verzocht decreet nr. 70-691 van 31 juli 1970 tot vaststelling van de graanprijzen en de financiële regeling voor het seizoen 1970/1971 nietig te verklaren wegens bevoegdheidsoverschrijding. Volgens de Union is dit Franse decreet, waarin de bepalingen van verordening nr. 1210/70 zijn overgenomen, ongeldig wegens onder meer het ontbreken van een wettelijke grondslag, aangezien verordening nr. 1210/70 zelf onwettig is.

Overwegende dat de wettigheid van het bestreden decreet afhankelijk is van de geldigheid van verordening nr. 1210/70, heeft de Conseil d'État besloten de beslissing op het verzoekschrift aan te houden en het Hof van Justitie krachtens artikel 177 EEG-Verdrag de vraag voor te leggen „of verordening nr. 1210/70 van de Raad van de Europese Gemeenschappen miskenning inhoudt van het bepaalde in artikel 40, lid 3, tweede alinea, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, in artikel 4, lid 1, tweede alinea, van verordening nr. 120/67 van de Raad van de Europese Economische Gemeenschap van 13 juni 1967 en in de artikelen 1, 3 en 6 van verordening nr. 131/67 van de Raad van de Europese Economische Gemeenschap van 13 juni 1967".

2. Verordening nr. 120/67/EEG van de Raad van 13 juni 1967 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen (PB 2269/67 van 19 juni 1967) voorziet in artikel 2 in de jaarlijkse vaststelling voor de Gemeenschap van een richtprijs en een basisinterventieprijs, welke beide worden vastgesteld voor Duisburg, als centrum met het grootste graantekort.

Artikel 4 dier verordening voorziet in de vaststelling van „afgeleide interventieprijzen". Lid 1, tweede alinea, van dit artikel bepaalt:

„De afgeleide interventieprijzen worden voor de andere commercialisatiecentra van de Gemeenschap dan Duisburg voor dezelfde standaardkwaliteit, in hetzelfde stadium en onder dezelfde voorwaarden als de richtprijs vastgesteld. Het peil van deze prijzen wordt zodanig vastgesteld dat de verschillen tussen deze prijzen overeenkomen met de bij een normale oogst op grond van de natuurlijke omstandigheden van de prijsvorming op de markt te verwachten prijsverschillen en het vrije verkeer van granen binnen de Gemeenschap overeenkomstig de behoeften van de markt mogelijk maken".

Op basis van artikel 4, lid 5, van verordening nr. 120/67 heeft de Raad verordening nr. 131/67/EEG van 13 juni 1967 vastgesteld, houdende de voorschriften voor het berekenen van de afgeleide interventieprijzen en het aanwijzen van bepaalde commercialisatiecentra in de sector granen (PB nr. 2362/67 van 21 juni 1967). Artikel 1 dier verordening bepaalt:

„Voor de vaststelling van de afgeleide interventieprijzen wordt aangenomen dat op grond van de natuurlijke omstandigheden van de prijsvorming de marktprijzen als volgt tot stand komen.

— in de gebieden met een tekort waarvan de voorziening in zekere mate af-

hankelijk is van de invoer, aan de hand van de prijs, waartegen het ingevoerde graan in deze gebieden wordt aangeboden;

— in de produktiegebieden waarvan de overschotten in zekere mate bijdragen tot de voorziening van vorenbedoelde gebieden, aan de hand van de hierboven omschreven prijs en van de kosten van vervoer tot deze gebieden;

— in de uitvoerhavens, aan de hand van de prijs in het voor de uitvoer belangrijkste produktiegebied en de kosten van vervoer tot aan de voor dit gebied belangrijkste uitvoerhaven;

— in de andere produktiegebieden waarvan de overschotten in zekere mate kunnen worden uitgevoerd, aan de hand van de prijs welke geldt in de uitvoerhavens en van de kosten van vervoer tot deze havens;

— in de andere dan de hiervoren bedoelde gebieden met een tekort, aan de hand van de prijzen in het gebied met een overschot dat het gunstigst gelegen is uit een oogpunt van de vrachtkosten en aan de hand van de kosten van vervoer naar het gebied met een tekort."

Artikel 3 dier verordening bepaalt dat „de afgeleide interventieprijzen zodanig worden vastgesteld dat er geen discriminatie bestaat tussen de producenten van de Gemeenschap . . .".

Artikel 6 van de verordening schrijft voor:

„De afgeleide interventieprijzen voor de . . . commercialisatiecentra worden zodanig vastgesteld dat zij geen verstoringen kunnen teweegbrengen in de natuurlijke handelsstromen."

Op basis van deze verordeningen stelt de Raad jaarlijks de voornaamste commercialisatiecentra vast evenals de afgeleide interventieprijzen die voor deze centra gelden in de zin van artikel 4, lid 4, sub b), van verordening nr. 120/67. Verordening 1210/70 bevat deze regeling voor het verkoopseizoen 1970/1971. Daarbij werden deze prijzen per 1 000 kg zachte tarwe voor Compiègne op 94,95 rekeneenheden vastgesteld en voor Chartres op 91,77 rekeneenheden.

3. Uit de door de Conseil d'État medegedeelde gegevens volgt dat de Union des Minotiers voor de onwettigheid van verordening nr. 1210/70 hoofdzakelijk de navolgende gronden aanvoert:

Zij betoogt dat de wijze van vaststelling van de afgeleide interventieprijzen, zoals met name aangegeven in artikel 1 van verordening nr. 131/67, de bij artikel 40 EEG-Verdrag verboden discriminatie veroorzaakt, de natuurlijke omstandigheden van de prijsvorming op de markt tegenwerkt en verstoringen teweegbrengt in de natuurlijke handelsstromen, in strijd met de bindende voorschriften van de verordeningen nrs. 120/67 en 131/67.

De regionalisatie van de interventieprijzen leidt ertoe dat de afgeleide interventieprijs — dat wil zeggen de bodemprijs, beneden welke de meelfabrikant geen maalderijgraan kan kopen — voor de seizoenen 1967/1968 tot 1969/1970 bij voorbeeld voor het Marnegebied wordt vastgesteld op 47 Ffr, terwijl deze voor Midden-Frankrijk 45,13 Ffr bedraagt.

Dit verschil zou zijn te dragen indien de produktie van deze gebieden voor uitvoer naar plaatsen met een tekort in de Gemeenschap was bestemd, maar het wordt willekeurig, onrechtvaardig en in strijd met de bovengenoemde beginselen, wanneer in werkelijkheid slechts een gering percentage van de produktie in elk gebied deze bestemming krijgt. En de Union stelt dat de uitvoer naar Duitsland slechts 8 tot 18 % van de gehele graanoogst vertegenwoordigt.

Zij merkt op dat zich hier het volgende economische verschijnsel voordoet:

In een periode van overvloed wordt de interventieprijs noodzakelijkerwijze de marktprijs. Onafhankelijk van de bestemming van het graan, komt deze te liggen op 47 Ffr in het Marnegebied en 45,13 in Midden-Frankrijk. Alle verbruikers en in het bijzonder de molenaars uit

eerstgenoemd gebied lijden dit nadeel van 1,87 Ffr ten opzichte van hun concurrenten in Midden-Frankrijk. Omgekeerd bevindt de producent in Midden-Frankrijk zich bij verkoop van zijn oogsten in een nadelige positie ten opzichte van de producenten in Noord- of Oost-Frankrijk.

Volgens de Union is de bij het EEG-Verdrag verboden discriminatie evident, evenals de verstoring van de natuurlijke handelsstromen. Voor meer dan 80 % van de produktie die niet naar de Gemeenschap gaat, richt de vraag zich op het gebied met de laagste afgeleide interventieprijs. Zo heeft het gebied van Parijs, dat zijn graan van oudsher betrok uit de Marnestreek waar dit veel wordt verbouwd, thans zijn aankopen naar Midden-Frankrijk verlegd. Ten slotte is het niet minder evident dat de natuurlijke omstandigheden van de prijsvorming op de markt niet in acht zijn genomen.

4. De beschikking van de Conseil d'État van 18 januari 1974 is op 20 februari 1974 ter griffie van het Hof ingeschreven.

Voor de Raad zijn schriftelijke opmerkingen ingediend door diens juridisch adviseur professor D. Vignes en voor de Commissie door haar juridisch adviseur J. H. J. Bourgeois.

Het Hof heeft, op rapport van de Rechter-Rapporteur en gehoord de Advocaat-Generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan.

II — Bij het Hof ingediende schriftelijke opmerkingen

De *Raad* bespreekt eerst het regionalisatiesysteem van de graanprijzen, de basisvoorschriften daarvan en de toepassing voor het verkoopseizoen 1970/1971.

Hij merkt onder andere op dat de geografische ineenvloeiing van overschotgebieden en tekortgebieden, het feit dat laatstgenoemde voor een deel mogelijk de neiging hebben om buiten de Gemeenschap in hun behoeften te voorzien, en de omvang van de overschotten in de grote produktiegebieden, maken dat de afgeleide prijzen binnen de Gemeenschap voornamelijk worden bepaald door de transportkosten en niet uitsluitend het resultaat zijn van een wiskundige berekening. De regionalisatie heeft bijgevolg per definitie een forfaitair en pragmatisch karakter.

Vervolgens ingaand op de grieven van de Union des Minotiers, betoogt de Raad dat hier in feite de eigenlijke basisregel van de regionalisatie in het geding is.

Volgens de Raad zijn de grieven van de Union door hun vaagheid in het algemeen moeilijk te beantwoorden. Dit brengt de Raad tot een eerste opmerking: dat de bij de Conseil d'État ingediende aanvullende memorie geen concrete grieven bevat, komt, omdat de Raad noch bij het bepalen der regionalisatiemechanismen in verordening nr. 131/67 noch bij de toepassing dier mechanismen voor het seizoen 1970/1971 in verordening nr. 1210/70, verder was gegaan dan voor de verwezenlijking van de doelstellingen van de communautaire ordening der graanmarkt noodzakelijk kon worden geacht. Een andere oorzaak van de onduidelijkheid der vordering is dat in het hoofdgeding slechts één memorie is gewisseld, zonder re- of dupliek.

De Raad gaat vervolgens in op de tegen verordening nr. 131/67 ingebrachte grieven.

Ten aanzien van de beweerde schending van het voorschrift dat de bij een normale oogst op grond van de natuurlijke omstandigheden van de prijsvorming te verwachten prijsverschillen in acht moeten worden genomen, merkt de Raad op dat de stelling dat de in artikel 1, van verordening nr. 131/67 genoemde criteria voor de bepaling van de afgeleide interventieprijs kunnen afwijken van de natuurlijke omstandigheden voor de prijsvorming, een petitio principii oplevert.

Inzake de beweerde schending van artikel 6 van verordening nr. 131/67, dat bepaalt dat de afgeleide interventieprijzen geen verstoringen in de natuurlijke

handelsstromen mogen teweegbrengen, acht de Raad het onlogisch dat een bepaling van een verordening een andere bepaling van dezelfde verordening schendt.

De Raad merkt bovendien op dat artikel 6 niet elke bepaling wil verbieden, die een wijziging van de „traditionele stromen" tot gevolg heeft. Artikel 6 spreekt alleen van de wijziging van „natuurlijke stromen" en dat is iets geheel anders. Deze term dient te worden gezien in het kader van compensatie tussen overschotgebieden en tekortgebieden binnen de Gemeenschap, waar verordening nr. 120/67 één graanmarkt tot stand heeft willen brengen. De natuurlijke communautaire stroom heeft ten doel de Franse uitvoer tot ontwikkeling te brengen.

Wat de derde grief tegen verordening nr. 131/67 betreft, kan men volgens de Raad moeilijk zeggen dat artikel 1 dier verordening, in strijd met artikel 40 EEG-Verdrag, discriminerend werkt jegens de producenten en verbruikers, daar de afgeleide prijzen voor elk der vijf gebieden immers op grond van de „natuurlijke omstandigheden van de prijsvorming" tot stand komen.

De Raad merkt bovendien op dat de marktprijzen in Frankrijk in 1970/1971 in feite steeds boven de hoogste afgeleide interventieprijs lagen en dat de prijzen in het seizoen 1970/1971 zich niet bewogen in de richting die in de aanvullende memorie wordt aangegeven als resultaat van het systeem, maar juist in omgekeerde richting.

Wat de vaststelling van de verschillende afgeleide interventieprijzen in verordening nr. 1210/70 betreft, meent de Raad niet slechts dat van materiële berekeningsfouten geen bewijs is geleverd, maar dat ook geen concrete grieven zijn voorgedragen.

De Raad stelt eveneens dat het betrokken prijsverschil de Union des Minotiers geen schade schijnt te hebben berokkend. In de kalenderjaren 1967 en 1970 was, bij een praktisch gelijk gebleven meelproduktie in het departement Marne, de verkoop aldaar wel enigszins verminderd, maar de verkoop naar de andere departementen en vooral voor de export was toegenomen.

De *Commissie* acht het verzoek om een prejudiciële beslissing ontvankelijk, hoewel zij zich afvraagt welk belang een particulier bij een beroep tot nietigverklaring van een Frans decreet kan hebben. Zelfs als het Hof de verordening ongeldig zou verklaren en de Conseil d'État bijgevolg het decreet zou vernietigen, zou immers de toestand tussen partijen in het geding ongewijzigd blijven: de rechtstreeks toepasselijke communautaire verordening, het enige werkelijke voorwerp van het geding, zou blijven bestaan.

De Commissie verklaart dat de verordeningen nrs. 1210/70 van de Raad en 1248/70 van de Commissie (PB nr. L 142/20) eenvoudig in het bestreden decreet zijn overgenomen en dat de bezwaren tegen deze uitvoeringsbepalingen van het Gemeenschapsrecht zich niet voor behandeling in het kader van de onderhavige zaak lenen.

Zij schets de wetgevingscontext van de bepalingen welker geldigheid wordt bestreden. Zij merkt op dat een systeem van afgeleide interventieprijzen aan de noodzaak beantwoordt om gelijktijdig twee even essentiële doeleinden na te streven: de landbouwbevolking een redelijke levensstandaard te verzekeren en het vrije graanverkeer binnen de Gemeenschap te waarborgen. Men kan hiertoe niet volstaan met één enkele interventieprijs. Zou de interventieprijs op een hoog niveau ten opzichte van de richtprijs worden vastgesteld, dan zou de interventieprijs voor de overschotgebieden te hoog zijn; behalve het locaal gebruik, zou de gehele produktie aan de interventiebureaus worden verkocht en slechts de door deze gekochte en vervoerde granen zouden uit de produktiegebieden naar de consumptiegebieden worden afgezet.

Zij merkt voorts op dat de in verordening nr. 131/67 vervatte criteria niet rigoureus

dienen te worden toegepast. Zulks blijkt reeds uit de bewoordingen van artikel 1. Voorts verdraagt het doel — het verwerken van de „prijsverschillen bij een normale oogst op grond van de natuurlijke omstandigheden van de prijsvorming op de markt" — zich slechts met zowel stringente als vooropgestelde criteria.

Vervolgens beziet de Commissie het bodemgeschil. Zij meent uit de stukken te mogen afleiden dat het in werkelijkheid niet gaat om de wijze waarop het systeem van afgeleide interventieprijzen in verordening nr. 1210/70 werd toegepast, maar om het systeem zelf, zoals neergelegd in verordening nr. 131/67. Bijgevolg is zij van mening dat het voor de geldigheid van verordening nr. 1210/70 voldoende is aan te tonen dat het systeem van afgeleide interventieprijzen in overeenstemming is met artikel 4, lid 1, tweede alinea, van verordening nr. 120/67 en geen schending oplevert van het voorschrift van artikel 40, lid 3, tweede alinea, van het Verdrag.

Zij betoogt dat het systeem van afgeleide interventieprijzen niet ingaat tegen de „natuurlijke omstandigheden van de prijsvorming". Dit vereiste is geen doel op zich zelf. Slechts voor zover de twee bovengenoemde doelstellingen van het systeem niet worden bereikt, kan de vraag zich voordoen of de betrokken afgeleide interventieprijzen juist zijn. Ten deze verklaart de Commissie dat het aandeel van de rest der Gemeenschap in de afzet van de Franse produktie is gestegen. Volgens de Commissie is dit echter geenszins bepalend voor de juiste toepassing van de prijsregionalisatie. Uiteindelijk gaat het erom wat het marktaandeel van een tekortgebied der Gemeenschap is in de afzet van een overschotgebied der Gemeenschap.

Voorts stelt zij dat het bij interventieprijzen nu eenmaal normaal is dat afgeleide interventieprijzen in een periode van overbloed op het niveau komen van de marktprijzen van iedere streek; dit wil niet zeggen dat de prijsverschillen tussen elke streek die onder deze omstandigheden tot stand komen, niet overeenstemmen met de prijsverschillen op grond van de natuurlijke omstandigheden van de prijsvorming. Overigens worden de afgeleide interventieprijzen vastgesteld op basis van een normale oogst en niet op basis van een duidelijk gebrek aan evenwicht tussen vraag en aanbod.

De Commissie wijst erop dat het systeem evenmin een verstoring teweeg brengt in de „natuurlijke handelsstromen". Dit begrip slaat op „natuurlijke" en niet op „traditionele" stromen. Bedoeld zijn de stromen die op één enkele markt tot stand komen. Wanneer de regionalisatie tot een interventieprijsverschil leidt tussen het Marnegebied en Midden-Frankrijk, terwijl de Franse produktie tijdens het betrokken verkoopseizoen nog steeds voor meer dan 80 % in Frankrijk wordt afgezet, kan het criterium van de „natuurlijke stromen" niet worden aangevoerd tegen de geldigheid van de prijsregionalisatie. De juistheid van de in het Marnegebied geldende afgeleide interventieprijs moet worden beoordeeld naar de produktie aldaar, welke in de tekortgebieden in Duitsland wordt afgezet, en wel op een vrije markt, waar de natuurlijke handelsstromen zich onbelemmerd kunnen ontwikkelen. Zij mag niet worden beoordeeld naar de afzet van de Franse produktie op een communautaire markt, waar de handelsstromen zich nog niet geheel natuurlijk ontwikkelen.

Ten slotte stelt de Commissie dat het systeem van afgeleide interventieprijzen geen miskenning inhoudt van artikel 40, lid 3, van het Verdrag. Dit voorschrift is gegeven ter bescherming van de landbouwproducenten en verbruikers, en niet van de verwerkers en handelaren in landbouwprodukten. Zoals het Hof in zijn arrest van 24 oktober 1973 (zaak 43-72, Merkur t. Commissie, Jurispr. 1973, blz. 1055) heeft verklaard, houdt de ongelijkheid in behandeling van de meelfabrikanten slechts dan een schending van dit beginsel in, wanneer daaruit van willekeur zou blijken. Dit is echter duidelijk niet het geval. Immers, in het verschil tussen de afgeleide interventieprijzen heeft men de afwijkingen willen weergeven die zich op grond van de na-

tuurlijke omstandigheden van de prijsvorming op de markt voordoen. Het berust uiteindelijk op de min of meer gunstige ligging van een bepaald produktiegebied ten opzichte van de tekortgebieden.
De Commissie vermeldt dat volgens haar gegevens de Franse meelafzet in Duitsland van 17 800 ton in 1965/1966 en 17 400 ton in 1966/1967 is gestegen tot 32 700 ton in 1970/1971. De differentiatie der interventieprijzen, waardoor de inkoopprijs voor de meelfabrikanten in bepaalde streken hoger is komen te liggen dan in andere streken, heeft nu eenmaal als tegenhanger de openstelling van de grenzen.

Overwegende dat de Commissie ter terechtzitting van 13 juni 1974 in haar mondelinge opmerkingen is gehoord;

Overwegende dat de Advocaat-Generaal ter terechtzitting van 10 juli 1974 conclusie heeft genomen;

Ten aanzien van het recht

1 Overwegende dat de Conseil d'État van de Franse Republiek, bij beschikking van 18 januari 1974, ingekomen ten Hove op 20 februari 1974, krachtens artikel 177 van het EEG-Verdrag de vraag heeft gesteld of verordening nr. 1210/70 van de Raad van 29 juni 1970, houdende vaststelling van de voornaamste commercialisatiecentra voor granen en de voor deze centra geldende afgeleide interventieprijzen voor het verkoopseizoen 1970/1971, miskenning inhoudt van het bepaalde in artikel 40, lid 3, tweede alinea, van het EEG-Verdrag, in artikel 4, lid 1, tweede alinea, van verordening nr. 120/67 van de Raad van 13 juni 1967 en in de artikelen 1, 3 en 6 van verordening nr. 131/67 van de Raad van 13 juni 1967;

2 dat deze vraag is gesteld naar aanleiding van een door de Union des Minotiers de la Champagne tot de Conseil d'État gericht verzoek tot nietigverklaring van decreet nr. 70-691 van 31 juli 1970 houdende vaststelling van de graanprijzen en de financiële regeling voor het seizoen 1970/1971;

3 dat de Conseil d'État heeft overwogen dat de wettigheid van dit decreet — waarin de bij verordening nr. 1210/70 in rekeneenheden vastgestelde afgeleide interventieprijzen omgezet in Franse franken zijn overgenomen — afhankelijk is van de geldigheid dier verordening;

4 dat uit de verwijzingsbeschikking blijkt dat verzoekster voor de Conseil d'État heeft betoogd dat de verordening een miskenning inhoudt van een aantal

bepalingen van het Verdrag en verordeningen van de Raad met betrekking tot de gemeenschappelijke markt in de sector granen, doordat zij discriminaties veroorzaakt tussen producenten of verbruikers van de Gemeenschap, wijziging brengt in de prijsverschillen die uit de natuurlijke omstandigheden van de prijsvorming op de markt voortvloeien en verstoringen teweegbrengt in de natuurlijke handelsstromen;

5 Overwegende dat artikel 40, lid 3, tweede alinea, van het Verdrag bepaalt dat de gemeenschappelijke ordening der landbouwmarkten „elke discriminatie tussen producenten of verbruikers van de Gemeenschap moet uitsluiten";

6 dat verordening nr. 120/67, houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen, beoogt een compensatie mogelijk te maken tussen de overschotten in de produktiegebieden en de behoeften in tekortgebieden, door te bepalen dat behalve een basisinterventieprijs afgeleide interventieprijzen worden vastgesteld en wel zodanig „dat de verschillen tussen deze prijzen overeenkomen met de bij een normale oogst op grond van de natuurlijke omstandigheden van de prijsvorming op de markt te verwachten prijsverschillen en het vrije verkeer van granen binnen de Gemeenschap overeenkomstig de behoeften van de markt mogelijk maken" (artikel 4, lid 1, tweede alinea);

7 dat de regels voor de vaststelling van de afgeleide interventieprijzen zijn neergelegd in verordening nr. 131/67 van de Raad, waarvan artikel 1 voor vijf verschillende gebiedscategorieën de elementen aangeeft, aan de hand waarvan de marktprijzen worden geacht op basis van de natuurlijke omstandigheden van de prijsvorming op de markt tot stand te komen;

8 dat luidens artikel 3 dier verordening „in alle gevallen de afgeleide interventieprijzen zodanig worden vastgesteld dat er geen discriminatie bestaat tussen de producenten van de Gemeenschap, en met name dat granen afkomstig uit het ene gebied niet in een ander gebied beneden de interventieprijs, die daar van toepassing is, kunnen worden aangeboden";

9 dat artikel 6 bepaalt dat de interventieprijzen voor de andere dan de voornaamste commercialisatiecentra „zodanig worden vastgesteld dat zij geen verstoringen kunnen teweegbrengen in de natuurlijke handelsstromen";

10 dat bij verordening nr. 1210/70 van de Raad de voornaamste commercialisatiecentra voor granen en de voor deze centra geldende afgeleide interventieprijzen voor het verkoopseizoen 1970/1971 zijn vastgesteld, waarbij onder meer de prijzen per 1 000 kg zachte tarwe voor Compiègne (Marne) op 94,95 rekeneenheden en voor Chartres (Midden-Frankrijk) op 91,77 rekeneenheden zijn bepaald;

11 Overwegende dat volgens de door de Conseil d'État medegedeelde gegevens verzoekster, wier leden onder het Marnegebied vallen, heeft betoogd dat het prijsverschil tussen dit gebied en Midden-Frankrijk hun in een periode van overvloed schade kan berokkenen, met name door hen bij de afzet van hun produkten op de markt van het gebied van Parijs ten opzichte van de molenaars in Midden-Frankrijk in een minder gunstige positie te plaatsen, en dat de vaststelling van de afgeleide interventieprijzen aldus miskenning inhoudt van de bepalingen van het Verdrag en de basisverordeningen;

12 dat ten deze verzoekster in het hoofdgeding met name kritiek heeft uitgeoefend op het systeem van regionalisatie der afgeleide prijzen, dat geen acht slaat op de „natuurlijke omstandigheden van de prijsvorming op de markt", waarop volgens artikel 4, lid 1, tweede alinea, van verordening nr. 120/67 de vaststelling van de onderscheiden interventieprijzen voor de verschillende commercialisatiecentra moet zijn gebaseerd;

13 Overwegende dat het beginsel van regionalisatie der afgeleide prijzen, zoals dit in verordening nr. 131/67 is toegepast, de vaststelling inhoudt van vijf gebiedscategorieën alsmede, voor elk daarvan, de omschrijving der criteria, aan de hand waarvan de afgeleide interventieprijzen moeten worden bepaald ten einde de natuurlijke omstandigheden voor de prijsvorming op de markt ongemoeid te laten;

14 dat een zwaarwegend element dier criteria wordt gevormd door de transportkosten tussen de gebieden, met name van de overschotgebieden naar die met een tekort, maar dat andere elementen eveneens in aanmerking worden genomen, zoals de geografische ligging van de overschot- en tekortgebieden, de behoeften in andere verbruiksgebieden, de invoer uit derde landen en de exportmogelijkheden;

15 dat dit systeem onder bepaalde bijzondere omstandigheden weliswaar kan leiden tot de vaststelling van afgeleide prijzen die enigszins afwijken van de prijzen die op een vrije markt tot stand zouden komen, doch dat het niettemin moet worden geacht in wezen te beantwoorden aan de algemene vereisten van artikel 4, lid 1, tweede alinea, van verordening nr. 120/67, met name waar deze vereisten een zekere beoordelingsvrijheid van de Raad insluiten;

16 dat derhalve dient te worden geconcludeerd dat de afgeleide interventieprijzen die bij verordening nr. 1210/70 zijn vastgesteld in het kader van het in verordening nr. 131/67 vervatte regionalisatiesysteem, in overeenstemming zijn met verordening nr. 120/67;

17 Overwegende dat verzoekster in het hoofdgeding voorts heeft betoogd dat de bij verordening nr. 1210/70 vastgestelde interventieprijzen verstoringen kunnen teweegbrengen in de natuurlijke handelsstromen, in strijd met artikel 6 van verordening nr. 131/67;

18 Overwegende dienaangaande dat uit de statistische gegevens in het dossier blijkt dat de gemeenschappelijke marktordening bepaalde wijzigingen in de traditionele handelsstromen mede heeft gebracht, welke van invloed zijn op graanprodukten, vooral uit Noord-Frankrijk;

19 dat deze wijzigingen echter de natuurlijke handelsstromen geenszins verstoren doch moeten worden geacht voort te komen uit de totstandbrenging van één enkele markt en aldus te vallen binnen de verwezenlijking van het doel dat met de bepalingen inzake de gemeenschappelijke marktordening wordt beoogd;

20 dat hieruit volgt dat de bij verordening nr. 1210/70 vastgestelde afgeleide interventieprijzen niet onverenigbaar zijn met artikel 6 van verordening nr. 131/67;

21 Overwegende dat verzoekster in het hoofdgeding zich ten slotte heeft beroepen op het verbod van elke discriminatie tussen producenten of verbruikers van de Gemeenschap, dat is neergelegd in artikel 40, lid 3, tweede alinea, van het Verdrag en wordt herhaald in artikel 3 van verordening nr. 131/67;

22 Overwegende dat een verschil in behandeling slechts dan kan worden geacht een verboden discriminatie te vormen, wanneer daaruit van willekeur zou blijken;

23 dat de prijsverschillen die voor de graanproducenten en -verbruikers voortvloeien uit verordening nr. 1210/70, worden bepaald aan de hand van objectieve criteria die eigen zijn aan de gemeenschappelijke marktregeling, en bijgevolg niet als discriminerend kunnen worden beschouwd;

24 dat derhalve op de door de Conseil d'État gestelde vraag dient te worden geantwoord dat bij onderzoek daarvan niet is gebleken van gegronde bezwaren tegen de geldigheid van verordening nr. 1210/70 van de Raad;

Ten aanzien van de kosten

25 Overwegende dat de kosten, door de Raad en de Commissie van de Europese Gemeenschappen wegens indiening hunner opmerkingen bij het Hof gemaakt, niet voor vergoeding in aanmerking kunnen komen;

26 dat de procedure ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding als een aldaar gerezen incident is te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen;

HET HOF VAN JUSTITIE,

uitspraak doende op de door de Conseil d'État van de Franse Republiek bij beschikking van 20 februari 1974 gestelde vraag, verklaart voor recht:

Bij onderzoek van de gestelde vraag is niet gebleken van gegronde bezwaren tegen de geldigheid van verordening nr. 1210/70 van de Raad.

Lecourt Donner Sørensen Monaco Mertens de Wilmars
Pescatore Kutscher Ó Dálaigh Mackenzie Stuart

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op elf juli negentienhonderdvierenzeventig.

De Griffier
A. Van Houtte

De President
R. Lecourt